

MISJONSØRØSTEN

FRITT, UVHENGIG. ORGAN I MISJONENS TJENESTE

NUMMER 21.

15. NOVEMBER 1934

6. ÅRGANG

Fra Argentina.

Indianerliv.

Hele byen er bare små hytter som er gjort av grene der er beiset mot hverandre og ligner bikkuber. Hyttene har en liten dor som man bare såvidt kan smyge sig inn i gjennem. De er ganske lune innvendig, men ikke så store at man kan stå oppe i det, da ligner mest fuglebur innvendig. Ingen er høyere enn at man kan stå oppe i det og se over dem alle sammen. Utvendig ligner de mest bæverhytter. Nå i hytten har de gamle sekke og gamle skinn eller papir og sitter på.

Her kommer deres barn til verden og her vokser de opp. De lever akkurat som hundreder av sine forfedre før har gjort. De sover sammen med markens dyr og indianerne har også en hel del tamme fugle, de er mestre i å temme fugle. De leker og er glade som andre barn, graver i jorden og springer rundt hyttene. Lukesom barna hjemme vil de gjerne være store og sett på sig hvad de kalles chirippa, en slags sjorte som er åpen foran, men holdes sammen av et forferdelig tykt mavebelte av lær. Guttene har sine slynger som de bare ønsker å få bytte med bue og pil. Når de vokser til begynner de å streife om i skog og mark. De vil gjerne være voksons indianere.

Indianerne må vel være verdens frieste folk. Noen slags organisering eller slikt er ikke i deres tan-

ke. Nei, barna får gjøre akkurat som de vil. Aldri får de juling. Om skjorten er uten rygg og de har bare et bukseben, gjør det ingen ting. Faller den helt av så er det så meget bedre, da er man meget lettere og har mindre å dras med. Ja, mange vil nok si: Et lykkelig liv.

Dessverre er det nok langt fra lykkelig. Maven er ofte tom og laster og synd tar overhånd så de snikmyrdes av dem i barneårene. Ganske små barn larer å roke, tygge kokain og meget annet dårlig. De kan begynne med det i 3–4 års alderen. Som ynglinger er de allerede blitt noen livstrette stakkarer, som bare finner glede i sine nattlige danser der slutter med de forferdelige utsvevelser. Dette synes de er ganske naturlig, de er jo ikke vant til annet. Livsmotet er borte og frykt for ånden gjør dem enda usltere. De er reddet for vind og alt som rører seg, for pest, sykdom og død og altid søker de å flykte for disse ting. De blir så mistroiske og overtroiske at bare en drøm kan få dem til å gjøre de mest hårelende ting. Det kan bringe dem til å gjøre de største drap og blod dramaer. Han kjenner ingen ansvarsfølelse og forlater sin hustru uten videre når det passer ham. Hun på sin side hater da hans barn og dreper dem så koldblodig som om det var en ganske liketil sak. Dertil kommer trollmennenes

fortellinger om små underjordiske vesener, der kommer op av jorden og påbyr forskjellige ting som må utføres om det skal koste mange liv og flyte blodstromme. Megen ondskap er oppfunnet av disse djævelens skremmakere.

Redselen sitter både i svake og sterke. Dertil kommer sykdom og alle tror det er onde ånd som bringer den og frykter for det. De tror det er en gammel fiende som gjør det slik og er det en riktig ond og sterke ånd kan han gjøre mange ondt. Kommer så døden er det enda verre. Da må den døde få med sig sine eiendeler i graven ellers kunde han komme igjen og ta fryktelig hevn. Det må støyes og larmes. En hul frukt som heter porongo har frø som skramler godt når de er tørket og er et av de beste hjelpemidler til å jage bort ånden med. Den er en god frelses for alt ondt. Den oppbevares overalt. Strudsefjær slå man også ånden med og disse myke fjerene er åndene meget forskrekket for Ja, det er forferdelig å se og høre alt dette.

A se en skare frelsté indianerne, frigjort av Jesus og jublen av glede og fryd, er et Guds underverk.

Vi ser dem her i Embarcation.
Berger N. Johnsen.

Aks.

Som himlen mørker omkring deg, gjem dig da bare dypt i klippens kleft.

Begjær inderlig: personlig hellighet. Den eneste vei til å bevares fra fall er å vokse i náden.

Hvorfor så mange av hans barn ikke kan se storheten i det.

Fra Troms fylke.

Da det er en tid siden sist man lot høre fra sig gjennem «Rosten» fikk vi lyst å sende noen ord idag.

Formedelst Guds barmhjertighet er vi opholdt til denne stund, og får glede oss ved, at ennu er vi med i den store Mesters tjenseste. Velbekan ens innslag som sådan ikke være av så stor betydning, men godt er det at man ble aktet verdig til det. Mange andre hadde unten tvil passet bedre, men tenk — han stanset op for mig — ja det er nærdet.

Måtte nu bare høre nåd om et ikke være helt forgjives. Livet byr på så uhyre mange anledninger til å legge sig op noe for den kommende verden. En ting som muligens er mindre påkaket av mange. Men at Herren gir akt på den minste ting, vil vi se av hans ord. Ja, så nå folger han med i begivenhetens gang, at til og med et glass vann blir tatt med i betraktning. — Det får nu bli det samme, enten det skal regnes med i denne eller en annen husholdning. Hvad vi lærer av det er, at den Gud som er så stor at himmelenes himmel ikke kan rumme ham, som holder havet i sin hule håd og som veier bjerje på vekskål, han har ennu anledning — ja hvad mere er — har interesse av å følge med i den minste detalj i mitt usle liv. — Jeg synes det er stort.

Hvorfor så mange av hans barn ikke kan se storheten i det.

(Forts. 4. side.)

fordgruppen med dr. Frank Buckman i spissen deltok. En rekke fremtredende norske deltagere var også tilstede.

Stortingspresident Hambro er den som har tatt initiativet til at den utenlandske gruppe la veien om vårt land, en del av dem kommer fra Danmark hvor der har vært holdt et lignende gruppemøte.

Tilstede var også et par fremtredende norske kristne ledere, fstdr. Albert Lunde og Frelsesarmens kommandør Larson. Begge uttalte at de var takknemlige mot Gud for hvad de hadde fått høre og se på Hosbjør under Oxfordgruppens virke.

Lederen av bevegelsen, dr. Frank Buchman har tidligere vært prest i Amerika, men etter sin omvendelse i England har han stadig vært på farten og reist i de forskjellige land og dannet sine grupper særlig i universitetskretser og ellers i kretser som er mindre mottagelige for kristelig påvirkning.

Det er sannsynlig at gruppens medlemmer etter Hosbjørmotet vil holde møter i Bergen og Oslo, muligens også i andre byer.

Den kinesiske presse

meddeler om en fryktelig hundersom som for tiden hersker i Kina. Som følge av dårlig vær, naturkatastrofer og borgerkrigen hjemsøkes 14 provinser, med en befolkning på over 100 millioner mennesker av en fryktelig hundersom. Efter kinesiske meddelser er 2 mill. bønder døde av sult i det siste kvarthal. Pressen krever sjebliggelig hjelp for den sultende befolkningen.

Romersk-katolske prester

hele verden over skal, etter «Schöner Zukunft» nu utgjøre ca 321,000. Derav er 64,000 ordensgeistlige, mens resten 257,000 er såkalte verdensgeistlige, d. v. s. prester som ikke samtidig er munker eller tilhører en eller annen orden.

I Egypten

bør omkring 14 millioner mennesker. Av disse er 13 millioner muselmanere. 20,000 er evangelis-

ske (presbyterianere) kristne som er frukt av misjonsarbeidet der. De fleste av disse siste er kommet fra den gamle koptiske kirke. I storstedelen av dette land er ennu ikke evangeliet forkjent.

Hedningenes håp.

Aldri er dette profetiske ord blitt sterkere oppfylt enn i vår tid. Gjennem hele hedningeverdenen går der en lengsel etter frelsen i Jesus Kristus. Dørene er åpne som aldri før. Den rest fra Makedonien som Paulus hørte i et drømmesyn: Kom over og hjelp oss — den høres nu som en virkelig oplevelse fra de mange stammer og folk og tungemål. — Send oss lærere som kan forkynne oss livets vei. Det er i hedningeverdenen Gud i denne tid kronger det ene år etter det annet med fruktbarhet og grøde.

Det er evangeliet alene som kan løse alle vanskelige livsspørsmål. Et blikk på Europa idag viser oss at kultur og statsmannsklok ikke kan skape fred og ro og lykkelige livsvilkår. All vår høie kultur med sine statsmenn og kunstnere og diktere og videnskapsmenn må i dette stykke melde pass. Men når Jesus kommer inn i huset, inn i hjemmene,

inn i hjertene, da løses alle vanskeligheter av sig selv. Da vokser fred og folkelykke frem som markens blomsterflor under sommersolens strålevinger.

På hans navn skal hedningene håpe.

I Siam er der 16,000 budhisttempler, 132,893 prester med 97,483 noviser blandt en befolkning på 11½ million. Der er 10,000 protestantiske kristne i landet. Der behøves misjonærer.

Sadhu Sundar Singh har i sitt testamente bestemt at hans hus skal være et kloster. Det bebos nu av 4 «sadhu»-er, hvis utkomme sikres gjennem en pengesum som han har testamentert til klosterets beboere.

Frelsersarmens general har ingen lønn, men får rentene av en kapital som for 50 år siden ble skjenket av en velynder. For tiden utgjør rentene 500 engelske pund.

Der finnes et sterkt bevis for kristendommens sanhet, som vanstroen ikke kan få bort, nemlig at ennu har aldri nogen på

sitt dodsleie angret at han har vært en kristen.

Spurgeon.

Augustin leste ofte den 32. september mens gledestårer rant ned fra hans øyne. På sitt dodsleie lot han den oppskrive på veggen midt foran senget for å troste sig dermed i de tunge timer.

Om å bære våben skriver kirkedaderen Ireneaus (140–200). «Der bor ikke være noen undtagelse fra Guds bud; å drepe et menneske er alltid synd. Det er ikke tillatt de kristne å bære våben; ti deres eneste våben er sanhet.

Det er altså eders vei til utedelighet å legge byer og marker øde, å utrydde de fri nasjoner eller føre dem i slaveri! Jo mere I har ødelagt, plenyret og myrdet mennesker, desto mere tror I å ha erhvervet eder ere og beromelse!»

Lactantius.

(4. årh. oldkirkelege skribent).

Oxfordbevegelsen.

I de siste dager av oktober til 4. november holdtes som bekjent houseparty på Hosbjør, hvor en rekke utlendinger tilhørende Ox-

MISJONS-RØSTEN
Fritt, usavhengig organ i misjonenes
Tjeneste.

Bladet utgis i Sarpsborg av en redaksjonskomite. Utkommen hver 1. og 15. i måneden. — Alle brev og meddelelser til både redaksjon og skapsedasjon sendes under adresse: Misjons-Røsten, Sarpsborg.

Abonnementspris er: I løsaal 20 øre, kr. 2,00 for halvåret og 4,00 pr. år. Til utlandet koster bladet kr. 6,00 pr. år. Bladet bestilles i alle landets postanstalter og hos kommisjonene. Adresseforandringer, skriftlig oppgjørelse og betalinger skjer til ovenstående adr.

Til bladets venner.

Da dette er det siste nr. i år, vil vi få benytte anledningen å si alle våre leserer og medarbeider takk for alt i året som gikk. Det har vært et år med sine provoselser og vansketheter, men også et år med glede og opmuntringer. Det som er det store for oss alle er at Gud er evig og alltid den samme. Det er hans nåde at det ikke er forbi med oss.

Vi vil gjerne få «Røsten» mere utbredt. Den har sin misjon å utføre og er til god hjelp i misjonsarbeidet. Men oplaget er for lite. Det kunde godt fordobles. Hvis våre venner vilde sette noe inn på det lot det sig også gjøre.

Gaver til bladet mottas også med takk. Husk det: nu ved Årsskiftet, at du kan glede en fattig broder eller syster ved å abonnere og betale bladet for dem et år. — La det ikke bli glemt.

I Mandal

kan bladet bestilles og kontingenget innbetales til Tennes Lundevik, Solvang.

Siste nr. i år.

Da de andre numre inngår i vinterhefte blir dette det siste nr. i år. Neste nr. blir nr. 1 1935, om vi lever og Gud vil.

En kjærlommen julegave

vil sikkert G. Nyseters bok «Jordens ytterste ender» være. Den kan fås i Misjons-Røstens eksp. Innb. kr. 4,00, heftet kr. 2,75.

Finnmarksmisjonen.

Glem ikke arbeidet for Nord-Norge i år heller. Brukt te og penger er det behov for i år likeadan som før. Det er bredre og sestre der reiser der opp og de vil med glede ta i mot og utdele til de trengende. «Misjons-Røsten» tar også mot midler til arbeidet der og skal videresende det til dem som vi kjenner som pålitelige og prøvde Herrens tjener i den nordligste del av vårt land.

Adresse er bare: «Misjons-Røsten», Sarpsborg.

Løssalg.

Om noen ønsker å selge løsnummer så skriv etter opplysningsr. Rabatt innrommes.

Adresse bare: «Misjons-Røsten», Sarpsborg.

Kontingenten.

Dessverre har vi enda meget utestående av bladets kontingent. Vi behøver pengene og vår snild å send dem snarest.

Hvis du ikke ønsker bladet lenger så si det op, men betal det for den tiden det er kommet.

Husk at det er forskudda betaling og abonnementet er bindende til oppgjørelse foreligger.

Da det ikke kommer flere nr. i år kommer dette litt senere enn vanlig for å få med mest mulig stoff. Det vilellers bli formegnet på lager.

Misjonsbeløp

Nedennavnte kvittanser for 3. kv. 1934 for innkommet til misjonær Berger N. Johnsen, Argentina, bedes godhetsfullt inntatt i «Misjons-Røsten»:

Fra ubenevnt L. & L. Minde st., Bogen kr. 25,00. O. Knudsen, Mosby kr. 5,00. Marie Lange-Ree, Romedal, Stanger st. kr. 10,00. K. Larsen, Arupsgt. 1, Drammen kr. 10,00. Hanibal Larsen, Holmsbu kr. 50,00. Knut A. Heyer, Narveste (fra venner) kr. 20,40. Ubenevnt, Minde st., Bergen kr. 25,00. Anna Anderson og Kagnell Larsson, Fåren, Græsø, Øvregrund, Sverige kr. 10,00. Erikka Jakobsen, Dronningsgt. 43, Bodø kr. 15,00. H. V., Arendal kr. 10,00. Hans Berge, Lunde, Telemark kr. 10,00. O. Knudsen, Mosby kr. 10. Ubenevnt L. & S., Minde st., Bergen kr. 25,00. P. Larsen, Danvik, Drammen kr. 15,00. Venner på Vatnarheim v/O. Levanger kr. 50,00. Tilsammen kr. 290,40.

På broder Berger N. Johnsons vegne vil jeg få lov å takke enhver for det I gjør for å være med og bringe evangeliet til dette folk. Herren skal velsigne og lenne eder mangfoldig derfor.

Beste broderhilsen

H. H. Sønstebo,
kasserer.

Oterholt, Telemark.

Til misjonen i Lantsun N. China er innkommet fra Agnes Holthe, Kristiansand S. kr. 50,00.

Hjertelig takk!

Og på hans navn skal hedinne gene hæpe. Matt. 12—21. Gud velsigne enhver giver.

Gaver kan fremdeles sendes til mig og det vil bli kvittet for i bladet.

Misionær Christofa Brundtland, Baneveien 35 b, Bergen.

Til str. Dagmar Jacobsen, Banda er i tiden 1/7—3/9 d. å. innkommet: Vänner i Svelvik ved str. Falck kr. 30,00. Venner i Kirkebygden ved str. Inningstad kr. 120,00. Venner i Gol ved str. Eikero kr. 50,00. Misjonsmøter Knoffsgt. 6 kr. 189,00.

Broderhilsen

Sverre Sevrinsen.

Falsk rykte.

Da det er utsprett et falsk rykte om str. Johanna Riple, er jeg blitt anmeldt om å undersøke dette og har funnet det helt uten grunn. Det er ingen på vendkommende sted, som kjenner til det og ryktet viser sig å være helt falskt.

Sarpsborg 13—11—34.

G. Iversen.

Repet var for kort.

En predikant utviklet engang med stor veltalenhet storheten og skjønheten i Jesus som eksempel, som det store ideal vi skulde

søke å ligne. Blandt tilhørerne sett en virkelig synder, som

Vi skal seire med ham.

Til «Misjons-Røsten» lesere. Hilsen med Salm 91. Guds fred. Vår gjenlös lever. Halleluja. Fikk lyst å sende noen ord til bladet «Misjons-Røsten».

Vi lever i en urolig tid i verden idag. Guds ord forklarer oss så tydelig at vi lever i den siste tid. Men ennu er nådens tid, og ennu er Gud å finne. I Esajas 55. kap. 1. vers står: Se, Herrens hand er ikke for kort til å frelse, og hans øre er ikke for tungtør til å høre. Det gamle korsets evangelium går seirende frem, halleluja, men vi ser i verden idag at folk ikke bryr sig så mye om evangeliets budskap. 1. Kor. 1. kap., 18. vers leses vi:

Thi ordet om korset er vel endraskap for dem som går forapt, men for oss som blir frelst, er det en Guds kraft. Halleluja, pris skyte Gud. Der er mange falske lærdommer i omleg i verden idag. Ny-teologene lägger til Jesus var et eksempel å etterfølge og et godt menneske da han gikk hermede på vår syndige jord, men vil bortforklare hans guddommelighet. Men det er godt å vite at Jesus var et godt eksempel og et godt menneske da han gikk hermede og derfor er det godt å etterfølge ham, men det beste min sjel gleder sig ved: Han var også Guds egen sønn, som forlot sin hellige himmel for å komme til vår syndige jord for å lide og dø for synden. Rom. 6. kap., 10.

vers lyder slik: Ti sin dod, den dode han en gang for synden, men sitt liv det lever han for Gud, salades er og Kristus ofret en gang for å bortta manges synder, men annen gang kommer han igjen til frelse for dem som forventer han. O, herlige dag. Halleluja.

Joh. Ap. 22, 12 vers står: Se, jeg kommer snart, og min lønn er med mig, til å gi enhver igjen, etter som hans gjerning er. Snart skal kroningsdagen komme. Halleluja. Titus 2. kap. 11—14 står: Ti Guds nåde er åpenbart til frelse for alle mennesker, idet den optukter oss til å fornekke ugodelighet og de verdslige lyster og leve tuktig og rettfærdig og gudelig i de nuværende verden, mens vi venter på det salige håp og åpenbarelsen av den store Guds og vår Frelsers Jesu Kristi herlighet, han som gav sig selv for å forløse oss fra all urettferdighet og rense sig selv et eiendomsfolk nikkjært til gode gjerninger. Ja, kjære nådessoekend, la oss stadig våke og be for Jesus kommer snart og la oss be for sjeler frelse at mange må bli frelest. Be også for mig at Gud må gi mig kraft i mitt virke for ham.

Hilse tilslutt Apb. 5 kap.
Hilsen eders ringe broder i Herren
Evangelist
A br. A b r a h a m s e n.
Kristiansand S.

Forsamlingen på «Bete»
Storsteinnes, Balsfjord, har årsfest den 22. november. Venner der ønsker å delta med oss er velkommen.

For vennene

Henrik Ellertsen.

versene og henviser til andre bibelsteder av samme eller lignende betydning. Ved å slå disse parallelesteder opp får man meget ofte til sin store glede en lærekvik oversikt over mange spørsmål.

Følg i din bibel og visst kunne. F. eks. Evigt liv, Israel, menigheten, forsoningen. Hertil er det hensiktsmessig å benytte en bibelbok.

Best er det naturligvis hvis man i sin bibel i marginen selv gjør bemerkning om de viktigste steder og der henviser til andre bibelsteder om samme emne. Det er alltid godt til sammenligning å ha en annen bibeloversettelse ved hånden, f. eks. en oversettelse på et fremmed språk. Det letter mange gange forståelsen for dem, der ikke er stand til å lese bibelen på de oprinnelige språk, hebraisk eller gresk.

Les bibelen under bonn, fordi den er Guds hellige ord. Still dig ikke over, men under Guds ord. Ta dig i vare for dem der elsker å finne «feil» og «motsigler» ved bibelen, og som ikke vil tro på dens guddommelige oprinnelse. Hvis man ikke stiller og ydmynkt tror på sannheten av Guds ord, vil man heller ikke opnå å få noe velsignelse. Ti hvad man leser må i tro optas i hjertet. Guds And som var drivkraften for de hellige forfattere, vil også komme over den troende og bedende bibelleser og gi ham et åpent øre og et seende øje, så at han «fortstar hvad han leser».

Les ikke bibelen planlost. Det gir intet rikt utbytte å lese den i sammenhengende avsnitt, f. eks. ved hjelp av «Mannekorn». Disse kan i sig selv være meget gode, men de gir imidlertid ingen dyper inntrengelse. Man leser dog ikke en verdslig bok ved å slå opp det ene og annet sted i den. Hvor meget mindre bor man da gjøre det med sin bibel.

Vær utholdende med bibellesen. Begynn ikke den ene dag med en bok i bibelen, den neste dag med en annen, fordi den første ikke falt i din smak. Man må lese alt i bibelen også det som går strengt i rette med synden. Les heller et kapitel grundig og langsomt igjennem en fler høytid og overfladisk. Tenk på hvilken uvurderlig skatt bibelen gjennem årtusener har vært for millioner av mennesker, Luther og Calvin blev gjennem bibelen heltemodige reformatorer, og med bibelen i hånden har misjonærer ubevnet beseiret vilde høvdinger og hedningestammer, så at disse ble helt forandret. Ti i Rom. 1, 16 står der om evangeliet, at «det er en Guds kraft til frelse for hver den som tror».

Misjonærerens julenummer kommer også i år med et vakkert omslag og flere gode fortellinger. Fortellingene er gripende og oppbyggende. Det koster kr. 0,75. Forhandlere får rabatt.

Det utgis av Misjonærer, Skien.

SPREDT
På farten
Fra Lihnes
sterdalen og
møter der. H
døpte venner
er nesten ny
ter, særlig
Et møte v
med br. Ga
jeg reiste f
var et åpent
reise videre
men da jeg
tur, snuddet
tilbaketur
ansand på
det åpent o
dag bibeltin
tig den led
de vært on
ord like m
vende tom
På hjem
Arendal på
stod turen

Hilsen fra
Jeg kysser
med dype
de som så
til vindin
de hender
med blod
Mitt hjerte
Min barne

De hender
har lind
De som
i erkene
de hender
velsignel
O, frels
de skule

Når jeg
til den
du din
tok mi
Når mi
med ud
din er
i blode

Den F
er kjø
min
I din
jeg
Nu
med

I kjø
min
I din
jeg
Nu
med

på „Betej“
s., Balsfjord,
22. november.
aker å delta med
en.

urik Ellertsen,

er til andre biler
eller liggende
så disse paralle
kan meget ofte
hærverk over
påsaml.

et visst emne.
Israel, menig
Hertil er det

penyttø en bli

naturligvis hvis
marginen selv
om de viktige
sler til andre
ne emne. Det

menighetenliggning Å
versettelse ved
versettelse på

Det letter
sen for dem,
lese bibelen

alk, hebraisk

benn, fordi
ord. Still dig
Guds ord.

eller elsker Å
gjelser» ved
vil tro på
prinnelse.

g ydmykt
Guds ord,

A få noen
leser må
Guds And

i heli
komme

ende bi
pent ore

en «for

et. Det
te den i
f. eks.

Disse
t gode,

ingen
er dog

så op
i den.

an da

elles
dag

nestre
før

må

går

Les

ang
tig

ken

em

ner

vin

ge

i

et

v

r

u

SPREDTE FELTER

På farten.

Fra Liknes stod turen til Vesterdalen og jeg stanset på to meter der. Her har også de frie døpte venner et pent lokale, som er nesten nytt. Det var gode møter, særlig det siste, syntes jeg. Et mottet var jeg også sammen med br. Gabrielsen i Liknes for jeg reiste fra Kvinesdalene. Det var et åpent møte. Tanken var å reise videre om Bergen og hjem, men da jeg måtte hjemover en tur, snudde jeg i Kvinesdal. På tilbakturen stanset jeg i Kristiansand på to meter. Sondag var det åpent og godt å vidne. Tirsdag bibletime, men fikk ikke riktig den ledning i emnet som kunde være ønskelig. Dog er Herrens ord like mektig og skal aldri vendt tomt tilbake.

På hjemveien stanset jeg i Arendal på to møter. Derefter stod turen til Oslo og hjem.

G. I.

Hilsen fra Svelvik.

Hvad I gjør det gør av hjertet som for Herren, og ikke for mennesker. Kolos. 3, 23.

Feler trang til å dette ord gå videre. Grunnen at dette ord kom til mig var, at jeg igår, som det av og til hender, mottok en pakke brukt til utdeling blandt trengende i Nord-Norge, samt penger til frakt. Da jeg så gjennem dette to, ble jeg grepent av en underlig følelse, ved å se den omhu og orden alt var gjort i stand. Og det steg en bonn fra mitt hjerte, o Jesus må jeg gjøre min gjerning som for dig. Har nettopp mottatt brev fra brødrene Gamst og Eilertsen hvor de forteller om folks store takknemlighet deroppe ved at vi her syd kommer dem ihu ved å bringe til og midler, og fremfor alt ta dem med i våre bonner.

Interessert for Nord-Norges fridelse. Hilsen med Predikeren bok 11—6.

Harda Volden.

Bøker.

Den store glede.

I år er Korsets Seiers julehefte finere og bedre enn noen gang. Det er — etter min mening — det beste og fineste som de noen gang har sendt ut. Det inneholder en masse godt og åndelig lesestoff. Blandt bidragsyderne kan nevnes: W. Skibsted, Egil Strand, O. Barås, T. B. Barratt, Erling Strem m. flere.

Det er trykt i ofset hos Emil Moestue A/S, Oslo og vakkert utført. En hel del gode bilder og et riktig vakkert omslagsbillede. Prisen kr. 1.00 er meget rimelig. Det fås i Filadelfiaforlaget, Oslo.

Barnefortellinger.

Norsk Søndagsskoleunion utgav høsten 1932 to små fortellinger for barn. De små barnslige og gode fortellinger ble godt mottatt og bruk til premier og opmuntring til barna.

I høst har de etter gitt ut to nye fortellinger for barn. «Gerdas juleoffer» av K. S. og «Petter Kristian eller første og siste gang» av Sigrun Okkenhaug. Den første er en vakker fortelling for piker og handler om hvordan Gerd blev villig til å gi et stort offer. Den andre forteller om en ung gutts fristelse og bitre erfaringer av å ville være kar.

Begge bøkene er meget gode. Det er fine barnefortellinger og så koster de bare 25 øre stykket. 10 for 2 kroner.

Det er en liten og billig, men god julegave.

De fås kjøpt hos

Norsk Søndagsskoleunion,

Møllergt. 20, Oslo.

G. Iversen.

MISJONS-RØSTEN

„Bare en fattig kinesisk tjener.“

Av misjonær Olav Espenzen.

Det er bare om en fattig kinesisk tjener endelig —

Han var hoi av vekst, grovlemmet og sterkt med bass-reist og et stort smil til mest alle han snakket med. Han var en frelst og frimodig kristen. Han hadde vært «vedhugger og vannbærer på Nanyang misjonstasjonen noen år — nu til sist winter, da de unge misjonærfolkene (Hoås), satte egget bo; da blev han deres tjener.

Han strevet og leste ved siden av, og gikk 3 måneder på urgdomsskolen i Nanyang siste vinster —

Så var det nu i august; han var på vei fra Laohokow til Nanyang med misjonærenes vare- og bagasjevogn. Like før de kom frem, tok det til å regne, så han måtte av lasset og ordne noe med pressenningen — husbonden saker måtte ikke ta skade.

Men så gled han og fikk ankomst under kjernehjulet. Folk kom til og fikk ham bæret inn i byen — og der blev han foreløpig forbundet.

Hans husbond sendte evangelist Gao med ham, og 6 mann fikk dobbelt betaling — 30 doll. — for å gå «natt og dag» de 12 norske mil til nærmeste hospital — i Laohokow.

Men da var det alt gitt koldbrand i foten. Og dagen derpå skadet han og ble ført til doktoren at der var intet håp om liv.

Flere av hans norske og kinesiske venner besøkte ham — bad med og for ham.

«Det ser ut til at Herren vil ta dig hjem til himmelen», sa Gao til ham, «er det noe du skulde ha ordnet?» «Nei, ingen ting, jeg skylder ingen noeget.»

Han blusset av feber. «Jeg har lengst slitt etter en pære, men jeg visste ikke om jeg turde —» «Ja, du skal få pare», sa sykeseteren og sloi etter en.

Det blev vakk over ham om natten, og laget gjorde det som kunde gjøres. Men kl. 6 om morgenen døde han.

Det var ingen mening i å bære

Forhandlere av

Vinterheftet

gis følgende rabatt:

10 ekspl.	og derover	10 pr.
25	«	20 »
50	«	30 »
100	«	35 »

Prisen er kr. 0.60 pr. stk.
Bestill i tide.

Adresse: Forhandlere av Misjons-Rosten, Sarpsborg.

leder bonnen, leser av de hellige bøker og kanskje utdeler nadverden; og de troende holder sammen i sine små menigheter eller celler i broderlig samhold etter urkristelige monter, ber, venter og hoper. Kirken er ikke død, den lever i katakombene.

(Norsk Kirkeblad.)

Bibelens beretninger bekreftes.

Noen tavler som ble funnet under franksmennenes utgravninngar ved Ras Shamra på Syrias kyst bidrar til å kaste lys over det gamle testamentet. Inskripsjonen går tilbake til 1400 f. Kr. og har tallrike meddelelser som stemmer overens med bibelen.

I det hele tatt er i den senere tid mange av bibelhistoriens begivenheter blitt bekrefte. En flyver som nu nylig sloi over Det doble hav meddelede at han hadde skimtet en by under vannet. Har han kanskje sett restene av en av de uugdelige byer Sodoma og Gomorrah som ifølge 1. Mosebok ble edelagt på én dag av ild og svovl? Disse forsvunne byer har ganske sikkert eksistert engang, men gikk til grunne under et jordskjelv.

Syndfloden som omtales i mange gamle legender, har bevislig inntruffet. I Mesopotamia har man funnet tykke mudderbilder i feberfantasiene, — du filk det visst ikke til som du vilde. Jeg forstår dig så godt, Djang. Det er fier enn du som strever med husbondens saker og ikke får det til som en vil. Til det en gang glipper — og en ikke orker mer; og andre må ta sig av restene —

Den som bare måtte finnes tro.

«Eg har ei tenest stor for Gud. Frå dag til dag i det stille, Den kvar-dagsdådi vert høgtidskrud. Og liv-sena småting så gilde. Ja, skal eg ein-gong det store fa, Eg må med truskap i alt det små I Jesu fofør lydig gå. Og vilja det Jesus vilde.»

(Evangelisten.)

Fra Russland.

På det russiske statsforlag er utkommet en bok med titelen «Kampen mot religionen i den nye femårsplan», hvor resultatene av den første ateistiske femårsplan er opsummert. — Dommen lyder meget pessimistisk.

Angivelig finnes der selv blandt medlemmer av kolchosene (kollektivbrukene) som er omvendt til en utvortes kommunisme, ennu sterke rester av religios følelse. Således forekommer i mange distrikter, bare blandt menn som tilhører kolchosene, hellige ikoner i 90 prosent av deres hjem; og de pleier stadig å be foran dem.

Utgiveren av boken: «Den nye frsc i kampen mot religionen». F. Olestschuk tilstår med tungt hjerte at det ikke er lykkes å rive gudstroen ut av den russiske folkesjel; man trenger en annen og kanskje en tredje femårsplan.

«Den reaksjonære virksomhet i kirkelige kretsene vokser utrolig; over alt ser man forsøk på å hindre det socialistiske oppbyggingsarbeides seier. Religionen velger en eldste, som

gjør fremstot. Vantrø-propaganda trenges tilbake. Det lar sig ikke nekte at menighetene har festet sin stilling på mange steder. Det er en kjengjerning at kirkesøket tiltar.»

Et sådant vidnesbyrd fra en bolsjevitistisk penn bekrifter at troen på Gud og kjerligheten til kirken ikke lar sig utrydde ved maktmidler.

Kirken er ikke død i Russland selvom den har mistet sine forældre. Nylig døde således i Moskva den evangelisk-lutherske kirkes gamle biskop D. Theofil Meyer, hvis bispedømme var 10 ganger så stor som hele Tyskland; hans bortgang er et smertefullt tap for den kirke han har ledet gjennom mangenvanskelige år. —

Mange steder er menighetene organisasjoner meget primitiv. Der finnes ingen prester eller noper med praktfulle embedsdrakter. De går kledd i filler som de andre, arbeider og sulter som de. Men de har aldri vært så elsket og æret som nu. Gudstjenesten er ikke som før. Heitidene er ikke som for i tiden. Menighetene velger en eldste, som

Fra det onde til det gode.

Fra det gamle tsaristiske Russland fortelles der følgende om en samtalte mellom en jøde og den hensynslose antisemitt, Pobjedonostsef, lederen for den hellige synode:

En dag spurte han en russisk jøde om hva han trodde enden ville bli på den forfølgelse som nylig var brutt ut. Jøden svarte at han var bange for å bli sendt til Sibiria dersom han sa sin mening. Da Pobjedonostsef forsikret at der ikke skulle skje ham noe ondt, svarte han omsider: «Ja, skal jeg si sannheten, så tror jeg at denne forfølgelse vil ende med en fest.» Det kunde Pobjedonostsef ikke forstå, og jøden forklarte da: «Ser De, da Farao ønsket å ødelegge jøden, endte det med påskefesten. Da Haman ønsket å ødelegge dem, endte det med purimfesten. Og da Antiokus Epifanes ønsket å ødelegge dem, endte det med tempelvielsesfesten.»

— A være vakt er ikke det samme som å være frelst; du er ikke frelst for du er kommet inn i Kristus, frelsens ark.

Fra Troms fylke.

Hvad er det slags snakk, hadde jeg nesten sagt. Enkens skjerv var vel så liten som den overhode kunde bli, kvantitativt sett. Men etter Mesterens ord forstår vi at dens kvalitet var god.

Nei, det er ikke det at vi har lite å gi, som hindrer oss i å være med — men at vi ser for høit. La oss holde oss til det laue, så vil der være nok å gjøre.

For tiden er jeg ute på en liten misjonstur i distrikteene heroppe. Herren gir gode å herlige mister. Dørene synes å være åpne alle vegne. Men dessverre ikke alle kan man benytte sig av. Dels på grunn av tid, men også grunnet mangelen på midler.

Vinteren er nu kommet, en berlelig tid for å så den gylne sed. Men fra det materielle synspunktet, fortørner det sig mørkt og trist for så mange. — Kjære venner, om I har anledning til en god gjerning i en eller annen form for dette vårt eget kjære folk, står vi villige som eders mellemmenn. Herren hjelpe oss til å arbeide mens det ennu er tid.

Som det vil sees av et annet sted i bladet, har vi årsfest den 22. november. Da er det 3 år siden vi innviet vårt lokale i Balsfjord. Svært hvor tiden går. Skulde ønske det var en eller annen som kom til oss da.

Imidlertid er vi glad for at der er en som ikke uteblir. Sosken kom oss ihu i eders bønner.

Henrik Eilertsen.

På reise.

Jeg har gjort mange reiser med Jesus på jord, har reist i nord og i syd. Men snart skal jeg gjøre en himmelsk tur, det blir den siste reise jeg gjør.

Mark. 13, 26—27. Matt. 25, 10. m. m.

Underbare dag, da bruden skal krones med Guds velbehag. Da skal de ord opplyses: Aldri skal jeg jordelivet savne, aldri skal jeg lenges hit mer, de første ting er da veket bort. Gud være evig lovet. Den tid er nærmere enn vi aner. La oss alltid være berett. (Luk. 12, 35—40).

I juli forlot vi Skjeberg der vi bor og besøkte de hellige på Idd og dens omegn. Derefter en tur til Tøftedalen i Sverige og underbart velsignet Herren oss. Han er med — han er med hvilken trast. Ved Guds nåde blev vi på de trakter en lang tid og samlet de adspredte Guds barn, for å tjene dem, veilede dem og troste dem til å holde fast ved det de har, for at ingen skal ta kronen fra dem. (Apenb. 3, 11.)

På disse trakter har vi i årrekker delt meg velsignelse med Guds elskede, som ei i ord kan tolkes. Tenk hvilken dag, da vi skal møte (alle) de kjære igjen.

Da de venter oss en annen plass sier vi farvel for denne gang. Blir i ordet og i bonnen. Mark. 13, 32—37 og Rom. 12.

I august var det arrangert stevne på Moss og med Guds vilje reiste vi dit. En sky av vidner var etter opfordring mott frem. De sa til oss at det skulle være 40 stykker. Der traff jeg mange

kjære, som jeg i fortiden har delt meg velsignelse med. Det var en gled og trøst å se dem igjen. (Apg. 28, 15.) Gud være takk. La broderkjærligheten bli ved. (Hebr. 13, 1—2.) Størst av alt er kjærlighet. (1. Kor. 13, 1—13.) Et den borte, da er det evige liv borte. Mange sannheter blev lokket frem fra Guds ord, som de opriktige gleder sig over, ti de hadde ved en øvet sans hert a skjeline mellom godt og ondt. (Hebr. 5.) Men de flyvende, falde, visnede lov (Ez. 64) var for oss ingen glede, men en sorg for Helliganden. Det er få som har hert a prove alt og beholde det som godt er (1. Tessa. 5, 21.)

Så stod turen til den gamle Kristiania. Den er min åndelig fødeby og mange velsignede venner er der, som elsker hverandre av et rent hjerte og derfor kjente de til den ædelige jubel. (Sal. 89, 16.) Forstander Guder Krogenes mottok oss i sitt velsignede hjem, som i sammenhend med ham og himmelens port. (1. Mos. 28, 10—17.)

Ei ord kan tolke de salige moter. Herren gav oss på dette sted.

En strom av herlighet underboden og mange gledestarer. Gud

var evig takk for alt. Amen!

Da møte er bestemt for oss på Flosteroen må vi si vennene farvel og takk for alt. Herren være med eder.

Her jeg står må si mine venner farvel, og hver avskjed må smertefull den er. Men når flyt-

tedagen kommer, jeg gjør sistreis, da møtes vi og skiller aldr

mer.

Så gikk jeg ombord på D.S. «Flosta», som ferde oss til Flosterø. Så blev jeg ledsgat til et velsignet hjem, L. Johnsen, som mottok oss med all villighet. På denne øy hadde Herren sine barn som var vanndepte og ildoppet, og da vi trives i ilden og ikke i roken, så var det oss en velsignelse å komme der. Lokalet var fullt av folk. Det var oss en glede å tale Guds ord til folket som hørte opmerksomt på det som blev sagt, og Guds ord vender ikke tomt tilbake.

Husmoren Lenore har i årrekker herberget en sky av vidner, en opofrende soster, en av de få. Hennes arbeider er ikke ulempet. (2. Krø. 15, 7. Hebr. 6, 10.) Herren vil velsigne dem og lønne dem og enhver på hin dag. Matt. 10, 40—42. Kap. 25, 34—40. Hebr. 6, 10 m. m.

De gamle profeter jeg møter skal der, deres visdom har hjulpet mig frem, jeg skal møte apostler og Frelseren kjær, og skal kjenne dem da jeg nær frem.

O, tenk hvilken dag, hvilken dag, for de troende. Vi skal møtes med glansen av hans herlighet. (Sal. 16, 11. Overs. fra 1879)

Stevnet i Arendal var et av de beste jeg har vært med på. En underbar fred og velsignelse hvilte over oss og Herrens tjener frembar et godt budskap i åndens kraft til folket. Gud være takk. De tjenede i menigheten hadde gjort det så hyggelig for oss, som kunne gjøres, og det skal de få lønn for. De beviste stor broderlighet og sympati mot oss, og det setter vi stor pris på; til det er etter Guds ord. Da de venter ham i Froland, me vi kunde si: Arendal for denne gang.

Her jeg strever og pakker hver gang jeg skal ut, og mine kufferter de tynger mig så lett, men jeg skal ei behove en ting av det der, når til himmelen land jeg har flytt.

Boilefoss, sier konduktoren og vi ut. Der stod br. Gjøterud og ledsgat oss til sitt kjære hjem. Nu er det 24 år siden jeg var hos ham i Froland, men vi kunde si: Hittil har Herren hjulpet. Mote var bestemt og vi fikk nåde til å

så det salvede Guds ord til folket og de lyttet opmerksomt på det som blev sagt. Og Guds ord vender ikke tomt tilbake. Es. 55, 10—11.

Da de venter oss i Eydehavn

så sier vi farvel. Fred være med eder i Jesus Kristus.

Her i Eydehavn traff jeg en elskelig vennefolk, som elsket hverandre av et rent hjerte og derfor kjente de til den ædelige jubel. (Sal. 89, 16.) Forstander Guder Krogenes mottok oss i sitt velsignede hjem, som i sammenhend med ham og himmelens port. (1. Mos. 28, 10—17.)

Ei ord kan tolke de salige moter. Herren gav oss på dette sted.

En strom av herlighet underboden og mange gledestarer. Gud

var evig takk for alt. Amen!

Da møte er bestemt for oss på Flosteroen må vi si vennene farvel og takk for alt. Herren være med eder.

Her jeg står må si mine venner farvel, og hver avskjed må smertefull den er. Men når flyt-

tedagen kommer, jeg gjør sistreis, da møtes vi og skiller aldr

mer.

Så gikk jeg ombord på D.S. «Flosta», som ferde oss til Flosterø.

Så blev jeg ledsgat til et

velsignet hjem, L. Johnsen, som mottok oss med all villighet. På

denne øy hadde Herren sine barn som var vanndepte og ildoppet, og da vi trives i ilden og ikke i roken, så var det oss en velsignelse å komme der. Lokalet var fullt av folk. Det var oss en glede å tale Guds ord til folket som hørte opmerksomt på det som blev sagt, og Guds ord vender ikke tomt tilbake.

Husmoren Lenore har i årrekker herberget en sky av vidner, en opofrende soster, en av de få. Hennes arbeider er ikke ulempet. (2. Krø. 15, 7. Hebr. 6, 10.) Herren vil velsigne og bevare sine kjære barn der på Brårvik. Vær tro intil doden. (Apenb. 2, 10.) Kronen og lønnen venter. (Apenb. 22, 12.)

Da møte var bestemt på en annen øy som hette Tverdalsoen, gikk vi dit og prediket Kristus for dem. En stor og kraftig dor i ordet var opladt og mange motstandere. (1. Kor. 16, 9.) Men gjennembryteren var med. (Mik. 2, 13.) Og hans velsignelse hvilte over oss. All øre til lammet og Gud. Amen!

Nu til sist en kjær broderhilsen til de kjære venner på Sorlandet, som har bevist oss stor kjærlighet da vi kom til eder. Alt er tegnet hos Gud, som smart skal lønne eder. Så er de alle hilset med Matt. 10, 40—42. Kap. 25, 34—40. Mark. 9, 41. Hebr. 6, 10. (2. Krø. 16, 7.)

Fred over Guds Israel!

O. K.

Oppraktighet.

Den lognaktige må altid være på sin post, at han ikke motsier sig selv. Han spiller falsk spill og må derfor altid pålegge seg selv twang. Den oppraktige kan være glad som et barn. Selv et uoverlagt ord tilgir man ham, for man kjenner ham som en som tar det noie med sannheten. Den som er sine medmenneskers tillid, kan selv om skinnet synes imot ham, være ganske trostig, skyen skal nok trekke bort igjen. Den op-

raktiges vei ligger på livets solside, mens den lognaktige vander gjennom en labrynt, hvorfra han til sist ikke selv kan finne ut.

Palmen.

Palmen vokser ikke i skogen, i

ly av andre trær, men i ørkenen.

Treet er bemerkelsesverdig for

sin skjønnhet. Bladene visner ikke og er umøttelige for stov.

Palmebladene var et symbol på

glede og seier. Sammenlign 3.

Mos. 23, 40. Neh. 8, 15—17. Johs.

12, 13. Ap. 7, 9. Palmetreet er

meget anvendelig. Det innfødt

syria taler om 350 forskjellige

måte å gjøre bruk av det. Dets

skygge kveger den reisende, dets

frukt styrker, og når vandrings-

mannen vanskter av tørst, for

teller palmetreet at det er vann

i merhet. Daddelstene blir

malt til føde for kamelene, blade-

ne brukes til madrasser, grenene

til gjerder og vegg, fibrene til

taug o. l.

Palmetreet bærer også frukt

selv om det er gammelt. De fine-

ste dadler vokser ofte på trær

som er over hundre år. Det sen-

der dessuten ut mange sidekudd som vokser op til en hel skog omkring det.

Palmen har forbindelse med dype, skjulte vannkilder, og derfor kan dette tre folde sig ut i all sin herlighet og fruktbarhet, mens alt annet omkring det visner og forgår.

Palmetretts rotter ligner ikke andre, og er særlig egnet til å trekke til sig hver eneste drøpe av vann som finnes i nærheten. Disse rotter består av lange, kjottaktige trevirer som går rett ned i jorden i et antall som næsten ikke kan beregnes og som strekker seg over et vidt område.

Palmen vokser innenfra og ut over. Det ligner ikke mange andre trær som kan vokse og blomstre med et råttent og hult indre.

Palmens liv sitter så å si i den skjonne, løvrike krone. Hvis det er hode skjæres av, da der palmen. Kristus er menighets hode, og uten forbindelse med dette hode er det ikke liv. Palmen er jo et billede på den rettferdige.

Salme 92, 13. (Bibelsk Tidsskrift.)

Der er dem som strør ut og får ennu mer, og der er dem som holder tilbake mer enn rett er, og det blir dog kun fattigdom.

Ordspr. 11, 24.

Kina.

F. O. SHRODER:

A. Toftner, Sofienberggt. 16, Oslo.

STR. DORUM OG KARLSEN:

Janette Bruu, Welhavensgt. 10.

Oslo.

HELGA LUNDEBY:

Jul. O. Lind, Moss.

RUTH PEDERSEN OG

ESTER HERUDSTIG

O. Ekornes, Jarvelen 11, Lilleaker.

JENS FJELD:

K. Aarmo, Skist.

OLGA SCHULT:

Gerda Sjøveland, Rosenborgsgt. 1.

Osl.

ALFHILD BJERVA:

Torolf Andersen, Serligr. 15, Oslo.

SIGNE PEDERSEN OG

INGA JOHNSEN:

Th. Wessel, Nordstrand st.

M. PAULSEN OG IDA LORENTSEN:

Misjons-Rosten, Sarpsborg.

TORKILD RASMUSSEN:

Jul. O. Lind, Moss.

BERNHARD NILSEN:

Nilsine Kristiansen, Sydneshaugen

13, Bergen.

GUNHILD GUNDERSEN:

Leone Hansen, Brårvik pr.

Staubo.

ASTA THUEN:

Edith Olsen, Solheimsgt. 1 a, Bergen.

RAKEL EDWARDSEN:

Hans Hansen, Brydeløkken, Kongsgård.

B. OG GUNHILD FINSTROM:

Fru Gudrun Berntsen, Kvitesodd,

Telemark.

Argentina.

BERGER N. JOHNSEN:

H. H. Sonsetebø, Otterholm, Ba-

Telemark.

India.

ANNA JENSEN:

Amalie Carlsen, V. Porsgrunn.

DAGMAR JACOBSEN :

Sverre Severinsen, Smittestrem-

veien 19, Drammen.

FRANCK DESMOND:

Hardy O. Mossberg, Kreditbanken,

Halden.

BORGHILD NORDLI:

Dankert Jorgensen, Gunnar Bergs

vei 36, Narvik.

HANS SVENDBERG:

Hardy O. Mossberg, Kreditbanken,

Halden.

ALFHILD HOLMEN:

Skredderm. Olaf Andersen,

Schestedsgt. 3 a, Oslo.

HILDA WERGEDAL:

Jens Jarnes, Passebæk p. o. Sand-

vær.

RAKEL EDWARDSEN:

Hans Hansen, Brydeløkken, Kongsgård.

FINNMARK.

DORTHEA KLEM:

Tora Finnerud, Danvik, Drammen.

OSKAR GAMST, Breivikbotn.

HENRIK EILERTSEN, «Betel», Stor-

steinnes, Balsfjord.

DEMANDA EILERTSEN, Breivikbotn.

ANDREAS MATHISEN, V. Jakobselv.

KRISTIAN SKIPPERUD, Kistrand,

Porsangerfjord.

Hjemmeværende misjonærer.

TOMINE EVENSTAD:

Vigeland, Sor Audnedal pr. Mandal.

DAGMAR ENGSTROM:

O. Ekornes, Jarvelen 11, Lille-

aker.

PEDER EVENSTAD, Vigeland, Sor

Audnedal pr. Mandal.

CHRISTOPHER BRUNDTLAND:

L. Hvidsten, Landåsvei 12 E.

Bergen.

«Glommen»s trykkeri, Sarpsborg.